

पशून्जीवान्अन्नपातिपालयति पिबतिसादरंपश्यति शोषयतिचेत्यर्थानभिप्रेत्यइत्यंतस्यपातेःपतिशब्दउत्पन्नस्तेनपशुपतिशब्दस्याप्यर्थत्रयमित्यपेविज्ञेयं ॥ २३ ॥ ब्रह्मचर्येणदिव्यत्वात् यथास्थित
त्वाच्चलिंगमित्यप्यस्यनाम आलिंगयत्ययंप्रपञ्चसत्तास्फूर्तिप्रदानेनालिंगत्येनंप्रपञ्चःप्रलीयमानइतिहेतोरयंलिंगपदवाच्यःदिव्यत्वादसंगत्वाद्यथास्थितत्वात्कूटस्थत्वाच्चप्रधानादन्यत्वमित्यर्थः महयन्पूज
यन्सचासौईश्वरश्चेतिमहेश्वरः ॥ २४ ॥ लिंगयतिसर्वाङ्कामान्गमयति अतःसर्वोत्कृष्टत्वादूर्ध्वंऊर्ध्वत्वाच्चक्रप्यादीनामर्च्यं लिंगतिभक्तसमर्पितंपत्रपुष्पादिगच्छतिप्रामोतीत्यनेनहेतुनालिंगमित्युत्तरस्या
र्थः ॥ २५ ॥ २६ ॥ भवंवर्तमानं ॥ २७ ॥ एकमक्ष्यस्यबन्धिर्मयंजाज्वलदत्यंतंदीप्तमास्तेयत्रप्रविष्टंसर्वतत्तादात्म्यंप्रामोतीत्यनेनसरंत्येनंभूतानीतिवासरत्ययंसर्वाणिभूतान्यनंतलोचनत्वादितिवासर्वः

सर्वथायत्पशून्यातितैश्चयद्रमतेपुनः ॥ तेषामधिपतिर्यच्चतस्मात्पशुपतिः स्मृतः ॥ २३ ॥ दिव्यं च ब्रह्म चर्येण लिंगमस्य यथास्थितं ॥ महयत्येष लोकांश्च महेश्वर
इति स्मृतः ॥ २४ ॥ ऋषयश्चैव देवाश्च गंधर्वाप्सरसस्तथा ॥ लिंगमस्यार्चयन्ति स्म तच्चाप्यूर्ध्वं समास्थितं ॥ २५ ॥ पूज्यमाने ततस्तस्मिन् मोदते समहेश्वरः ॥ सु
खी प्रीतश्च भवति प्रलुप्तश्चैव शंकरः ॥ २६ ॥ यदस्य बहुधा रूपं भूतभव्यभवास्थितं ॥ स्थावरं जंगमं चैव बहु रूपस्ततः स्मृतः ॥ २७ ॥ एकाक्षोजा ज्वलन्नास्ते सर्वतो
क्षिमयोपि वा ॥ क्रोधाद्यश्चाविश लोकांस्तस्मात्सर्व इति स्मृतः ॥ २८ ॥ धूम्ररूपं च यत्तस्य धूर्जटिस्तेन चोच्यते ॥ विश्वे देवाश्च यत्तस्मिन् विश्वरूपस्ततः स्मृतः ॥
॥ २९ ॥ तिस्रो देवीर्यदा चैव भजते भुवनेश्वरः ॥ ग्रामपः पृथिवीं चैव त्र्यम्बकश्च ततः स्मृतः ॥ ३० ॥ समेधयति यन्नित्यं सर्वार्थान्सर्वकर्मसु ॥ शिवमिच्छन्मनुष्या
णां तस्मादेष शिवः स्मृतः ॥ ३१ ॥ सहस्राक्षो युताक्षो वा सर्वतोक्षिमयोपि वा ॥ यच्च विश्वं महत्यातिमहादेवस्ततः स्मृतः ॥ ३२ ॥ महत्पूर्वं स्थितो यच्च प्राणोत्पत्ति
स्थितश्च यत् ॥ स्थितलिंगश्च यन्नित्यं तस्मात्स्थानुरिति स्मृतः ॥ ३३ ॥

जाज्वलन्तित्यस्यैवविरणंक्रोधादिति शर्वइतितालव्यादिपाठेषिशृणोतिहिनस्तीतिशर्वइतिनिर्वचनं ॥ २८ ॥ धूमाक्रोधवतीजटिःस्वरूपमस्येतिविषहेवर्णलोपाद्भूर्जटिरित्याह धूमेति रूपशब्दोदेववाची
त्यभिप्रेत्याह विश्वेइति ॥ २९ ॥ त्रैलोक्यंभजतेपालयतीतित्र्यंबकइत्याह तिस्रइति ॥ ३० ॥ समेधयतीति यस्माद्धनादिवर्धनेनलोकानांशिवंकरस्तस्माच्छिवइत्यर्थः ॥ ३१ ॥ महान्तिपुरुषभेदेनबहु
त्वाद्विभुत्वाद्वाव्यापकाख्यानिदेवशब्दितानीन्द्रियाण्यस्येतिवामहतोविश्वस्यदेवोराजावामहादेवइत्यभिप्रेत्याह सहस्रेति ॥ ३२ ॥ सईक्षांचक्रेसप्राणमसृजत्प्राणाच्छ्रद्दामित्यादिनाश्रुतौईक्षणकर्ताईश्वरो
महानुक्तः प्राणोजीवोपाधिस्तेनजीवोक्तः श्रद्धादिकंजीवस्यलिंगशरीरंचरमंकार्यं तत्रमहतईशात्प्राणुपाध्यस्पृष्टेनरूपेणततउपहितेनसाक्षिरूपेणतदुपाध्यभिमानिनाकर्त्रादिरूपेणचास्थितोपिस्थितलिंगः
अविक्रियस्वरूपतयातिष्ठतीतियोगात्स्थाणुरित्युच्यतइत्याह महदिति ॥ ३३ ॥

॥ २१४ ॥